

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: LURTONER

Citation: Claussen, Sophus: "LURTONER", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 5: Fabler*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 99. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen07val-shoot-workid64779/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 5: Fabler

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

LURTONER

Derude tungt og heftigt
de tusind Vogne tumle
imellem høje Huse,
hvis Ruder stirre skumle.
Min Ovnilds Flammeter
snart tigerømt sig klynge
snært hyle op og vælte
hen i en blodig Dyng.

Jeg drømmer om Kykloper,
om skæggede Geseller,
om gammelt Øl i Kander
dybt i en muggen Kælder,
om foraaarsgrønne Volde,
ta-ram! hør Ilden knitrer.
Et Foraars Brag af Trømmer
og Horn i Luften sitrer.

Ud i den grønne Verden
sprænger et Valhorns Klange
som Aandebud, der vender
tilbage fulgt af mange:
de hverver Tropper djærve,
sanker, hvad vudsomt vanker,
dybe, dirrende faste
som vaabenklædte Tanker.

Ta-tra, i rustne Lænker
skæl ingen kukkelure.
Frihed og Storm! det bruser

mod Stadens gamle Mure.
Saa klemter Kirkens Klokker,
mens vrantne Trolde hvæser.
Men fast mit Horn jeg holder,
Frihed og Storm! jeg blæser.

Frihed og Storm, jeg hilser
den blegblaa Himmels Skygge,
og denne Muldjord fik vi
at elske og bebygge,
hvad om vi selv maa skabe
lidt Mening i Naturen,
eller en barsk Jehova
er Malnhalsen paa Luren.

Her vokser Dild og Kommen
Jordbær og Vin og Kvæder.
Flyt Foden frit, thi Marken
er din, der hvor du træder.
Dit Mandsmod skal ej stjæles,
ej Viddet fra din Pande,
Landet har mange Byer
og Jorden mange Lande.

Og som nu Hornet dirrer,
og Slettelandet svarer,
med Fødders Drøn mangfoldig
ind rykker raske Skarer
fra vore bedste Byer
og kækkeste Provinser
til Værn for Jordens Hvede
mod Himlens magre Linser.

I, som blev træt af Tagdryp
men elsker blaa Marine,
Graner og Græs og Solskin

og Øjenkroge fine,
vær med mig – eders unge
Kraft skal mig overskygge
og gyde i min Malmur
Djærvhed og klangstærk Hygge.

Thi derfor har vi krydret
Jer Vin og kastet Runer,
at I kan blive Aanden
og Solen som os luner.
Og derfor har vi kaldt Jer
fra vore tro Provinser,
at I skal krydse Racen,
I Blodets ægte Prinser.

Her mørkner Stadens Tage
i oldingkrumme Rader,
og Regnen synker langsomt
tilbunds i dybe Gader.
Følg med i dette Øde
og lad os ej i Stikken,
i Dag med Valdhørnklange
forstærker vi Musikken.

Jeg vil i Hornet aande
stridbare, muntre Salmner
derudefra, hvor Landet
oktoberbroget falmer,
mens Natten reder Taage
ind over alle Veje
og sætter sig at vaage
ensomt ved Stadens Leje.